

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ИЗМЕНА И ДОПУНА КОНВЕНЦИЈЕ О ФИЗИЧКОЈ ЗАШТИТИ НУКЛЕАРНОГ МАТЕРИЈАЛА

Члан 1.

Потврђују се Измене и допуне Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала усвојене 8. јула 2005. године у Бечу, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Измена и допуне Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик, гласи:

AMENDMENT TO THE CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as "the Convention") is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighborliness and friendly relations and cooperation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, "All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,"

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear non-proliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention,

effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

- (d) "nuclear facility" means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;
- (e) "sabotage" means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate cooperation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

- 1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.
- 2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.
- 3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.
- 4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular

the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

- (b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.
- (c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.
- (d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

- (a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;
- (b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;
- (c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage;
and
- (d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

- (a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;
- (b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and
- (c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: *Responsibility of the State*

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: *Responsibilities During International Transport*

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: *Legislative and Regulatory Framework*

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: *Competent Authority*

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: *Responsibility of the License Holders*

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: *Security Culture*

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: *Threat*

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: *Graded Approach*

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to sub-paragraph (a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.
2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

(b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

- (i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;
- (ii) render assistance, if requested;
- (iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events. The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

- (a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;
- (b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;
- (c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;
- (d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this co-operation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:
 - (a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;
 - (b) a theft or robbery of nuclear material;
 - (c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;
 - (d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;
 - (e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;
 - (f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;
 - (g) a threat:
 - (i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or
 - (ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;
 - (h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);
 - (i) an act which constitutes participation in any offence described in subparagraphs (a) to (h);
 - (j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and
 - (k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:
 - (i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or
 - (ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g) shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an

offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.
2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote b/ of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

b/ Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote e/ of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

e/ Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ФИЗИЧКОЈ ЗАШТИТИ НУКЛЕАРНОГ МАТЕРИЈАЛА

1. Назив Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала, која је усвојена 26. октобра 1979. године (у даљем тексту: „Конвенција“), замењује се следећим насловом:

КОНВЕНЦИЈА О ФИЗИЧКОЈ ЗАШТИТИ НУКЛЕАРНОГ МАТЕРИЈАЛА И НУКЛЕАРНИХ ОБЈЕКТА

2. Преамбула Конвенције замењује се следећим текстом:

ДРЖАВЕ УГОВОРНИЦЕ ОВЕ КОНВЕНЦИЈЕ,

ПРИЗНАЈУЋИ право свим државама да развијају и користе нуклеарну енергију у мирољубиве сврхе, као и њихове легитимне интересе за потенцијалну добробит која може да се оствари мирољубивим коришћењем нуклеарне енергије,

УВЕРЕНЕ да постоји потреба да се олакша међународна сарадња и трансфер нуклеарне технологије у циљу мирољубивог коришћења нуклеарне енергије,

ИМАЈУЋИ У ВИДУ да је физичка заштита од суштинског значаја за заштиту јавног здравља, сигурност, животну средину и националну и међународну безбедност,

ИМАЈУЋИ У ВИДУ циљеве и принципе Повеље Уједињених нација у вези са очувањем међународног мира и безбедности, као и са унапређивањем добросуседских и пријатељских односа и сарадње међу државама,

СМАТРАЈУЋИ да, према одредбама тачке 4. члана 2. Повеље Уједињених нација „Све чланице се у међународним односима уздржавају од претње употребом или од употребе силе против територијалног интегритета или политичке независности било које државе, или на било који други начин који није у складу са циљевима Уједињених нација,”

ПОДСЕЋАЈУЋИ на Декларацију о мерама за елиминацију међународног тероризма, која представља анекс на резолуцију Генералне скупштине бр. 49/60 од 9. децембра 1994. године,

У ЖЕЉИ да отклони потенцијалну опасност од недозвољеног промета, незаконитог узимања и коришћења нуклеарног материјала и саботаже нуклеарног материјала и нуклеарних објеката, и констатујући да је физичка заштита од таквих аката постала предмет растуће забринутости на националном и међународном нивоу,

ДУБОКО ЗАБРИНУТЕ због ескалације терористичких аката широм света, у свим њиховим облицима и манифестацијама, као и због претњи које представља међународни тероризам и организовани криминал,

ВЕРУЈУЋИ да физичка заштита игра значајну улогу у подржавању циљева нуклеарне непролиферације и борбе против тероризма,

У ЖЕЉИ да путем ове конвенције дају допринос универзалном јачању физичке заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката који се користе у мирољубиве сврхе,

УВЕРЕНЕ да су кривична дела која се односе на нуклеарни материјал и нуклеарне објекте предмет озбиљне забринутости и да постоји неодложна

потреба за усвајањем одговарајућих и ефикасних мера или за јачањем постојећих мера, како би се обезбедило спречавање, откривање и кажњавање таквих дела,

У ЖЕЉИ да даље јачају међународну сарадњу у циљу успостављања, сагласно националном законодавству сваке државе уговорнице и овој конвенцији, ефикасних мера за физичку заштиту нуклеарног материјала и нуклеарних објеката,

УВЕРЕНЕ да ова конвенција треба да представља допуну сигурном коришћењу, складиштењу и транспорту нуклеарног материјала и сигурном раду нуклеарних објеката,

УВАЖАВАЈУЋИ да постоје међународно формулисане препоруке за физичку заштиту које се повремено ажурирају, а које могу да пруже смернице за савремене начине остваривања ефикасног нивоа физичке заштите,

УВАЖАВАЈУЋИ такође, да ефикасна физичка заштита нуклеарног материјала и нуклеарних објеката који се користе у војне сврхе представља одговорност државе која поседује такав нуклеарни материјал и нуклеарне објекте, и подразумевајући да се таквим материјалима и објектима пружа, и да ће им се и даље пружати, максимална физичка заштита,

САГЛАСИЛЕ СУ СЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

3. У члану 1. Конвенције, после тачке (ц), додају се следеће две нове тачке:

- (д) под „нуклеарним објектом“ подразумева се објекат (укључујући и грађевинске објекте и опрему које се на њих односе) у коме се нуклеарни материјал производи, прерађује, користи, у коме се њиме рукује, или који се у њему складишти или одлаже, уколико би евентуално наношење штете или ометање рада таквом објекту могло довести до испуштања значајне количине радијације или радиоактивног материјала;
- (е) под „саботажом“ подразумева се сваки намерни акт усмерен против нуклеарног објекта или нуклеарног материјала приликом његовог коришћења, складиштења или превоза, којим би се, директно или индиректно, могли угрозити здравље и сигурност запосленог особља, становништва или животне средине, излагањем радијацији или испуштањем радиоактивних супстанци.

4. Додаје се нови члан 1. после члана 1. Конвенције, који гласи:

Члан 1А

Циљеви ове конвенције су да се широм света постигне и одржава ефикасна физичка заштита нуклеарног материјала који се користи у мирољубиве сврхе, као и нуклеарних објеката који се у те сврхе користе; да се спречавају и сузбијају кривична дела која су везана за такав материјал и објекте широм света; као и да се, у том циљу, олакша сарадња међу државама уговорницама.

5. Члан 2. Конвенције замењује се следећим текстом:

- 1. Ова конвенција се примењује на нуклеарни материјал намењен коришћењу у мирољубиве сврхе, који се користи, складишти и превози, као и на нуклеарне објекте који се користе у мирољубиве сврхе, стим да се чланови 3. и 4, као и тачка 4. члана 5. Конвенције

примењују на такав нуклеарни материјал само док је он у међународном превозу.

2. Одговорност за успостављање, примену и континуирано спровођење режима физичке заштите у држави уговорници почива у потпуности на тој држави.
3. Осим обавеза које су државе уговорнице изричито преузеле у оквиру ове конвенције, ниједна одредба Конвенције неће се тумачити на штету суверених права неке државе.
4. (а) Ниједна одредба ове конвенције не утиче на друга права, обавезе и одговорности држава уговорница у оквиру међународног права, посебно у погледу циљева и принципа Повеље Уједињених нација и међународног хуманитарног права.
(б) Активности оружаних снага током оружаног сукоба у смислу међународног хуманитарног права, које су регулисане тим правом, не уређују се овом конвенцијом, а активности које предузимају војне снаге неке државе приликом вршења својих службених дужности, у мери у којој су оне уређене другим правилима међународног права, не регулишу се овом конвенцијом.
(ц) Ниједна одредба Конвенције не може се тумачити као законска дозвола за употребу или претњу употребом силе против нуклеарног материјала или нуклеарних објеката који се користе у мирољубиве сврхе.
(д) Ниједном одредбом Конвенције се не одобрава, односно легализују на било који други начин, незаконити поступци, нити се искључује кривично гоњење у складу са другим законима.
5. Конвенција се не примењује на нуклеарни материјал који се користи или чува за војне потребе, нити на нуклеарне објекте који садрже такав материјал.
6. После члана 2. Конвенције, додаје се нови члан 2А, који гласи:

Члан 2А

1. Свака држава уговорница успоставља, примењује и одржава одговарајући режим физичке заштите примерен нуклеарном материјалу и нуклеарним објектима у њеној јурисдикцији, у циљу:

- (а) заштите од крађе и другог незаконитог узимања нуклеарног материјала који се користи, складишти и превози;
 - (б) обезбеђивања примене брзих и свеобухватних мера за лоцирање и, по потреби, повраћај недостајућег, односно украденог, нуклеарног материјала; када се такав материјал лоцира изван њене територије, та држава уговорница поступа у складу са чланом 5;
 - (ц) заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката од саботаже; и
 - (д) ублажавања или свођења на минимум радијационих последица саботаже.
2. Приликом примене тачке 1, свака држава уговорница:
- (а) успоставља и одржава законски и регулаторни оквир којим се регулише физичка заштита;

- (б) утврђује, односно одређује, надлежни орган, односно органе, задужене за примену законског и регулаторног оквира; и
- (ц) предузима друге одговарајуће мере које су неопходне за физичку заштиту нуклеарног материјала и нуклеарних објеката.

3. Приликом остваривања обавеза из тачке 1. и 2, свака држава уговорница, без обзира на друге одредбе ове конвенције, примењује, у мери у којој је то разумно и изводљиво, следећа начела физичке заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката.

НАЧЕЛО А: Одговорност државе

Одговорност за успостављање, примену и континуирано спровођење режима физичке заштите у оквиру неке државе искључиво почива на тој држави.

НАЧЕЛО Б: Одговорност за време међународног превоза

Одговорност државе да обезбеди адекватну заштиту нуклеарног материјала односи се и на међународни превоз тог материјала, све док се та одговорност, по потреби, прописно не пренесе на другу државу.

НАЧЕЛО Ц: Законски и регулаторни оквир

Држава је одговорна за успостављање и одржавање законског и регулаторног оквира за регулисање физичке заштите. Тај оквир треба да обезбеди успостављање одговарајућих меродавних захтева за физичку заштиту и да укључи систем процене и лиценцирања, или друге процедуре за издавање одобрења. Овај оквир треба да обухвати систем инспекције нуклеарних објеката и превоза, како би се верификовала усклађеност са меродавним захтевима и условима из лиценце или других докумената којима се издаје одобрење, као и да би се успоставили начини за примену захтева и услова, укључујући и ефикасне санкције.

НАЧЕЛО Д: Надлежни орган

Држава треба да успостави или одреди надлежни орган одговоран за примену законског и регулаторног оквира, који има одговарајуће овлашћење, компетенцију и финансијска средства и људске ресурсе за испуњавање одговорности које су му прописане. Држава треба да предузме кораке да би се обезбедила стварна независност између функција надлежног државног органа и сваког другог тела задуженог за развој или коришћење нуклеарне енергије.

НАЧЕЛО Е: Одговорност носилаца лиценце

Одговорности за примену разних елемената физичке заштите у оквиру државе треба да буду јасно утврђене. Држава треба да обезбеди да главну одговорност за примену физичке заштите нуклеарног материјала или нуклеарних објеката носе носиоци одговарајућих лиценци или других докумената која служе као одобрење (на пр. корисници или превозници).

НАЧЕЛО Ф: Безбедносна култура

Све организације које су укључене у спровођење физичке заштите треба да посвете дужну пажњу безбедносној култури, њеном развоју и одржавању како би се обезбедила њена ефикасна примена у целој организацији.

НАЧЕЛО Г: Угроженост

Физичка заштита државе треба да се заснива на њеној актуелној процени угрожености.

НАЧЕЛО Х: Градирани приступ

Захтеви који се односе на физичку заштиту треба да се заснивају на градираном приступу, узимајући у обзир актуелну процену угрожености, релативну атрактивност, природу материјала и потенцијалне последице у вези са неовлашћеним уклањањем нуклеарног материјала и са саботажом нуклеарног материјала или нуклеарних објеката.

НАЧЕЛО И: Одбрана по дубини

Захтеви државе у погледу физичке заштите треба да одражавају концепцију вишеслојности и више метода заштите (структурне или друге техничке, персоналне и организационе) које нападач мора да надвлада односно заобиђе како би остварио своје циљеве.

НАЧЕЛО Ј: Осигурање квалитета

Политику осигурања квалитета, као и програме осигурања квалитета требало би установити и применити са уверењем да су задовољени специфични услови свих активности значајних за физичку заштиту.

НАЧЕЛО К: Планови за деловање у случају угрожавања безбедности

Потребно је да сви носиоци лиценци и надлежни органи припреме и на одговарајући начин извршавају планове за деловање у случају угрожавања безбедности као одговор на неовлашћено уклањање нуклеарног материјала или саботажу нуклеарних објеката или нуклеарног материјала, односно покушаје у том смислу.

НАЧЕЛО Л: Поверљивост

Држава треба да утврди услове за заштиту поверљивости информација, а чије би неовлашћено откривање могло да угрози физичку заштиту нуклеарног материјала и нуклеарних објеката.

4. (а) Одредбе овог члана не односе се на нуклеарни материјал за који држава уговорница донесе разложну одлуку да га не треба подвргнути режиму физичке заштите предвиђеном у тачки 1, узимајући у обзир природу материјала, његов квантитет и релативну атрактивност, као и потенцијалне радијационе и друге последице које су у вези са сваким неовлашћеним актом усмереним против таквог материјала, као и са актуелном проценом угрожености од тога.

(б) Нуклеарни материјал на који се не примењују одредбе овог члана сходно подтачки (а) треба заштитити у складу с праксом економичног управљања.

7. Члан 5. Конвенције се замењује следећим текстом:

1. Државе уговорнице утврђују своје контакт тачке у вези са питањима која су предмет Конвенције и о њима се, непосредно или посредством Међународне агенције за атомску енергију, међусобно обавештавају.

2. У случају крађе, пљачке, односно неког другог облика незаконитог узимања нуклеарног материјала, односно реалне претње у том смислу, државе уговорнице, у складу са својим националним законодавством, обезбеђују, у што већој мери, сарадњу и помоћ било којој држави која то затражи, у циљу повраћања и заштите таквог материјала. Посебно:

(а) Држава уговорница предузима одговарајуће кораке да што пре обавести друге државе којих се то тиче, о свакој крађи, пљачки или неком другом облику незаконитог узимања нуклеарног материјала или у случају реалне угрожености од тога, као и да, према потреби,

обавести Међународну агенцију за атомску енергију и друге надлежне међународне организације;

- (б) При томе, по потреби, заинтересоване државе уговорнице размењују информације међусобно, као и са Међународном агенцијом за атомску енергију и другим надлежним међународним организацијама, са циљем заштите угроженог нуклеарног материјала, провере комплетности пошиљке или повраћаја незаконито узетог нуклеарног материјала, и:
 - (i) координирају своје напоре дипломатским и другим договореним путем;
 - (ii) на затев, пружају помоћ;
 - (iii) обезбеђују враћање пронађеног нуклеарног материјала који је украден или нестало као последица горе споменутих догађаја.

Начине реализације ове сарадње утврђују заинтересоване државе уговорнице.

3. У случају реалне угрожености од саботирања нуклеарног материјала или нуклеарног објекта, односно у случају њихове саботаже, државе уговорнице, у највећој могућој мери, у складу са својим националним законодавством, као и сходно својим односним обавезама према међународном праву, сарађују на следећи начин:

- (а) У случају да нека држава уговорница има сазнања о реалној опасности од саботирања нуклеарног материјала или нуклеарног објекта у некој другој држави, та држава утврђује одговарајуће мере које треба предузети како би, у што краћем року, обавестила ону другу државу, а по потреби и Међународну агенцију за атомску енергију и друге надлежне међународне организације, о тој угрожености у циљу спречавања саботаже;
- (б) У случају саботаже нуклеарног материјала или нуклеарног објекта у некој држави уговорници, и уколико, по мишљењу те државе, постоји вероватноћа да ће друге државе бити погођене радијацијом, прва држава, без обзира на своје друге обавезе у складу са међународним правом, предузима одговарајуће мере да у што краћем року обавести државу или државе за које постоји вероватноћа да ће бити погођене радијацијом и да, у случају потребе, обавести и Међународну агенцију за атомску енергију и друге надлежне међународне организације, у циљу свођења на минимум, односно ублажавања радијационих последица;
- (ц) Ако у контексту подтачке (а) и (б), држава уговорница затражи помоћ, свака држава уговорница којој је упућен захтев за помоћ одмах доноси одлуку и обавештава државу уговорницу која је упутила захтев, непосредно или посредством Међународне агенције за атомску енергију, да ли је у стању да пружи затражену помоћ, као и о обиму и условима пружања такве помоћи;
- (д) Координација сарадње сходно подтачкама (а) - (ц) врши се дипломатским, односно другим договореним путем. Начин реализације ове сарадње утврђују, билатерално или мултилатерално, заинтересоване државе уговорнице.

4. Државе уговорнице сарађују и, по потреби, консултују једна другу, непосредно или преко Међународне агенције за атомску енергију и других

надлежних међународних организација, како би се прибавиле смернице у вези са пројектовањем, одржавањем и унапређивањем система физичке заштите нуклеарног материјала у међународном транспорту.

5. Држава уговорница може да консултује и, по потреби, сарађује с другим државама уговорницама, непосредно или преко Међународне агенције за атомску енергију и других надлежних међународних организација, у циљу прибављања смерница у вези са пројектовањем, одржавањем и унапређивањем свог националног система физичке заштите нуклеарног материјала који се користи, складишти и превози у оквиру њених националних граница, као и о физичкој заштити нуклеарних објеката.

8. Члан 6. Конвенције замењује се следећим текстом:

1. Државе уговорнице предузимају одговарајуће мере у складу са својим националним законодавством у циљу заштите поверљивости информација које су примиле поверљивим каналима у складу са одредбама ове конвенције од неке друге државе уговорнице или учешћем у некој активности која се реализује у циљу примене ове конвенције. У случају да државе уговорнице пруже поверљиве информације међународним организацијама или државама које нису чланице ове конвенције, предузимају се кораци да се заштити поверљивост таквих информација. Држава уговорница која је примила поверљиве информације од неке друге државе уговорнице може да достави такве информације трећим странама само уз сагласност те друге државе уговорнице.

2. Државе уговорнице нису дужне да на основу ове конвенције пружају било какве информације које не могу достављати сходно националном законодавству или којима би се угрозила безбедност односне државе или физичка заштита нуклеарног материјала или нуклеарног објекта.

9. Тачка 1.члана 7. замењује се следећим текстом:

Намерно чињење:

- (а) акта без законског овлашћења који представља примање, поседовање, коришћење, трансфер, мењање, одлагање, односно ширење нуклеарног материјала, и које проузрокује или може да проузрокује смрт или тешку телесну повреду неком лицу, односно велику штету имовини или животној средини;
- (б) крађе или пљачке нуклеарног материјала;
- (ц) утаје или прибављања нуклеарног материјала преваром;
- (д) акта који представља превоз, слање, односно премештање нуклеарног материјала у неку државу или из ње без законског овлашћења;
- (е) акта који је усмерен против нуклеарног објекта, или акта којим се угрожава рад нуклеарног објекта, при чему учинилац намерно изазива, односно када је свестан да ће тај акт вероватно проузроковати, смрт или тешку телесну повреду неког лица или велику штету на имовини или животној средини излагањем радијацији односно испуштањем радиоактивних супстанци, осим ако се такав акт не врши у складу са националним законодавством те државе уговорнице на чијој територији се налази нуклеарни објекат;
- (ф) акта који представља захтев за предају нуклеарног материјала претњом или употребом силе, односно било којим другим обликом застрашивања;

- (г) претње:
 - (i) употребом нуклеарног материјала ради изазивања смрти или тешке телесне повреде неком лицу, односно велике штете на имовини или животној средини, односно чињењем кривичног дела описаног у подтачки (е), или
 - (ii) извршењем кривичног дела описаног у подтачкама (b) и (е) како би се правно или физичко лице, међународна организација или држава, присилили да учине, односно да се уздрже од чињења неког акта;
- (х) кривичног дела у покушају из подтачки (а) - (е);
- (и) акта који представља учешће у неком кривичном делу из тачке (а) - (х);
- (j) акта сваког лица које организује, односно наложи другима да учине кривично дело из подтачки (а) - (х);
- (к) акта који доприноси чињењу неког од кривичних дела из подтачки (а) - (х) од стране групе лица која делују са заједничким циљем; такав акт је намеран и:
 - (i) врши се, било у циљу подстицања криминалне активности или криминалног циља групе, када таква активност, односно циљ, подразумева чињење неког од кривичних дела из подтачки (а) – (г), или
 - (ii) врши се са сазнањем о постојању намере групе да учини неко од кривичних дела из подтачки (а) – (г), представља кажњиво кривично дело у свакој држави уговорници у складу са њеним националним законодавством.

10. После члана 11. Конвенције, додају се два нова члана, члан 11А и члан 11Б, који гласе:

Члан 11А

Ниједно од кривичних дела предвиђених у члану 7. не сматра се, за потребе екстрадиције, односно међусобне правне помоћи, политичким кривичним делом, односно кривичним делом повезаним са неким политичким кривичним делом или кривичним делом инспирисаним политичким мотивима. Према томе, захтев за екстрадицију, односно међусобну правну помоћ на основу таквог кривичног дела, не може се одбацити искључиво на основу тога да се ради о политичком кривичном делу, односно делу повезаном са политичким кривичним делом, или неким делом инспирисаним политичким мотивима.

Члан 11Б

Ниједна одредба ове конвенција неће се тумачити као наметање обавезе екстрадиције односно пружања међусобне правне помоћи, ако замољена држава уговорница оправдано сумња да је захтев за екстрадицију у вези с кривичним делима предвиђеним чланом 7, односно захтев за међусобну правну помоћ у погледу таквих кривичних дела, поднет у циљу кривичног гоњења или кажњавања неког лица на основу расе, вероисповести, националности, етничког порекла, односно политичког убеђења тог лица, односно уколико би се удовољавањем том захтеву штетно утицало на положај тог лица из било ког од наведених разлога.

11. После члана 13. Конвенције, додаје се нови члан 13А, који гласи:

Члан 13А

Ниједна одредба ове конвенције неће утицати на трансфер нуклеарне технологије у мирољубиве сврхе који се остварује у циљу јачања физичке заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката.

12. Тачка 3. члана 14. Конвенције замењује се следећим текстом:

3. Уколико кривично дело подразумева нуклеарни материјал који се користи, одлаже или превози у оквиру националних граница, и ако и наводни учинилац и нуклеарни материјал, остају на територији државе уговорнице у којој је кривично дело учињено, односно ако кривично дело подразумева да нуклеарни објекат и наводни учинилац остају на територији државе уговорнице у којој је кривично дело учињено, ниједна одредба ове конвенције неће се тумачити као обавеза државе уговорнице да пружа информације о кривичном поступку покренутом у вези са тим кривичним делом.

13. Члан 16. ове конвенције је замењен следећим текстом:

1. Конференцију држава уговорница сазива депозитар пет година од ступања на снагу Измена и допуна које су усвојене 8. јула 2005. године, у циљу разматрања примене ове конвенције и њене адекватности у односу на преамбулу, цео оперативни део и прилоге у светлу тада постојеће ситуације.
2. У временским интервалима, не краћим од пет година после тога, сазивање нових конференција са истим циљем може, подношењем депозитару предлога у том смислу, да обезбеди већина држава уговорница.

14. Фуснота б/ Прилога II Конвенције замењена је следећим текстом:

б/ Материјал који није озрачен у реактору или материјал озрачен у реактору али чији је ниво радијације једнак или мањи од 1 Gy/h (100 rad/h) на растојању од једног метра без заштите.

15. Фуснота е/ Прилога II Конвенције је замењена следећим текстом:

е/ Друго гориво које је због садржине свог оригиналног фисионог материјала класификовано као категорија I и II пре озрачивања, може се смањити за један ниво категорије док ниво радијације из тог горива прелази 1 Gy/h (100 rad/h) на растојању од једног метра без заштите.

Члан 3.

О извршавању Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала и о извршавању Измена и допуна Конвенције стара се министарство надлежно за нукларну сигурност и безбедност, министарство надлежно за правосуђе, министарство надлежно за унутрашње послове и регулаторно тело Владе надлежно за нуклеарну и радијациону сигурност и безбедност.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Измена и допуна Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којим се прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Конвенција о физичкој заштити нуклеарног материјала - *Convention on the Physical Protection of Nuclear Material* (у даљем тексту: Конвенција) је обавезујући међународно-правни инструмент у области физичке заштите нуклеарног материјала који се користи у мирољубиве сврхе. Наша земља (СФРЈ) је Конвенцију потписала 15. јула 1980. године, а национална процедура за њено ступање на снагу окончана је 1985. године („Службени лист СФРЈ"- Међународни уговори бр. 9/85). Конвенција је ступила на снагу 8.2.1987. године.

Током примене Конвенције уговорне стране су увиделе да она не обухвата све неопходне елементе и не даје потпун одговор на све аспекте физичке заштите нуклеарног материјала као једног од основних сегмената нуклеарне безбедности. Стога је, 8. јула 2005. године у Бечу, у седишту Међународне агенције за атомску енергију (МААЕ), одржана дипломатска конференција на којој су се државе – уговорне стране сагласиле да Конвенцију измене и допуне како би се проширио њен делокруг, а садржај употпунио одредбама које више одговарају савременим захтевима. Измене и допуне Конвенције (у даљем тексту: Измене и допуне) усвојене су консензусом 88 земаља чланица, усвајањем Завршног акта који је потписала и наша земља, а сагласно Основама које је Савет министара Србије и Црне Горе усвојио на својој седници од 7. јула 2005. године.

Да би Измене и допуне и ступиле на снагу, што још увек није случај, потребно је да прође тридесет дана од дана на који је две трећине држава уговорница депоновало своје инструменте за ратификацију, прихватање или потврђивање (члан 20.2.). До 18. фебруара 2015. године потребну националну процедуру за ступање на снагу Измена и допуна обавиле су 84 државе, а Република Србија је једна од ретких земаља региона која то још није учинила, упркос томе што је Измене и допуне потписала још 2005. године. Потврђивањем Измена и допуна и унапређењем физичке заштите, Република Србија даје и свој допринос да Измењена и допуњена конвенција што пре ступи на снагу, учествујући тако у јачању међународно-правног оквира и глобалне борбе против тероризма.

Доношење Закона о потврђивању је и важан корак на путу усклађивања са легислативом Европске уније која је уговорна страна Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала од 6.10.1991. Европска комисија је 2007. године донела одлуку којом одобрава и приступање Измењеној и допуњеној конвенцији која тиме постаје и саставни део ЕУ законодавства.

Коришћење нуклеарне енергије мора се вршити на такав начин који не представља претњу националној и међународној безбедности и који је сигуран по питању здравља људи и животне средине. Физичка заштита нуклеарног материјала и нуклеарних објеката је, због својстава која поседују и последица које могу да настану у случају њихове злоупотребе, од суштинског значаја за заштиту јавног здравља, животне средине и националне и међународне безбедности. Физичка заштита је важан сегмент нуклеарне безбедности и

предуслов да се отклони или умањи потенцијална опасност од недозвољеног промета, незаконитог узимања и коришћења нуклеарног материјала, диверзије и саботаже нуклеарних објеката.

Нарастајућа претња од тероризма и повећан број терористичких аката у свету укључују и претњу од нуклеарног тероризма као његовог највишег вида. Недозвољени промет нуклеарног и другог радиоактивног материјала, недовољна и неадекватна физичка заштита, као и извори јонизујућих зрачења и нуклеарни материјали над којима, било да су изгубљени или украдени, не постоји државна контрола, у уској су вези са могућношћу да дође до злоупотребе од стране неовлашћених субјеката, док је савремена, свеобухватна и адекватна физичка заштита предуслов за њено спречавање.

Како су кривична дела која се односе на нуклеарни материјал и нуклеарне објекте предмет озбиљне забринутости широм света, неодложна је потреба за усвајањем нових одговарајућих и ефикасних мера или јачање постојећих мера, како би се обезбедило спречавање, откривање и кажњавање таквих дела. Измене и допуне имају за циљ да се глобално постигне и одржава ефикасна физичка заштита нуклеарног материјала и нуклеарних објеката који се користе у мирољубиве сврхе, да се спречавају и сузбијају кривична дела која се односе на такав материјал и објекте, као и да се, у том циљу, олакша сарадња уговорних страна.

Иако је Конвенција из 1980. године допринела јачању физичке заштите нуклеарног материјала у читавом свету, пораст потенцијалних опасности за злоупотребу последњих деценија намеће потребу за употпуњавањем и јачањем правног и регулаторног оквира за ову област и мера за њихово спровођење, што је и довело до потребе да се изврше њене измене и допуне.

И док је досадашња конвенција обухватала само нуклеарне материјале, и то током међународног транспорта, измењена и допуњена Конвенција проширује свој делокруг и на нуклеарне објекте, као и на чување, коришћење и транспорт у оквирима националних граница. Њом се опсег кажњавања проширује и на кријумчарење, недозвољени промет и саботажу и јача међународна сарадња по овим питањима. Такође се наглашава и обавеза сваке државе да успостави, спроводи и одржава одговарајући режим физичке заштите заснован на основним безбедносним начелима. Одредбе измењене и допуњене Конвенције се односе још и на одговорност државе, одговорност за време међународног превоза, законодавни и регулаторни оквир, надлежно тело, одговорност носиоца лиценце, сигурносну културу, претњу, одбрану по дубини и градирани приступ, осигурање квалитета, планове у случају ванредних ситуација и тајност података. Наглашен је и значај међународне сарадње у области физичке заштите нуклеарног материјала и нуклеарних објеката, не само по питању међусобне помоћи и размене искустава, већ поготово, при постојању оправдане претње од саботаже и нуклеарног тероризма, као и по питању одговора на њу.

Захваљујући Изменама и допунама, успоставља се компатибилност режима у међународним оквирима и врши усклађивање са међународним захтевима, а нарочито са стандардима и препорукама МААЕ, врши хармонизација са законодавством ЕУ, олакшава унапређење међународне сарадње са другим земљама и међународним и регионалним организацијама, а посебно са земљама из окружења. Када овако допуњена конвенција буде ступила на снагу, њене измене ће значајно утицати да се смањи рањивост држава уговорница на нуклеарни тероризам.

Како су и Измене и допуне, као и сама Конвенција, правно обавезујући инструменти, неиспуњавање захтева које постављају њихове одредбе повлачи за собом санкције и на међународном плану. Применљивост тих захтева се, уколико то већ није учињено, обезбеђује кроз њихово транспоновање у национално законодавство, тј. кроз измену и допуну законских и подзаконских

аката. На тај начин се стварају предуслови за примену захтева унутар и ван државних граница и истовремено добија усмерење за унапређење и међународну хармонизацију режима безбедности.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ЗА ИЗВРШАВАЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Финансијска средства за извршавање Конвенције ће се обезбедити кроз редовно финансирање из буџета надлежних органа и институција планираних за физичку заштиту.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ КОНВЕНЦИЈЕ

За спровођење Измена и допуна Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала није потребно издвајање посебних финансијских средстава из буџета Републике Србије.